

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/512/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113217452
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113217452.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa J. podnik X., akciová spoločnosť, so sídlom C. 1, X., IČO XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. P. W., advokátom, so sídlom B.. T. X. X-CX, X. proti odporkyni T. G., naposledy bytom W. 6, O., zastúpeného opatrovníčkou Mgr. B. Z., vyššou súdnou úradníčkou C. súdu O., o zaplatenie 50,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 14C/218/2013-32 zo dňa 19. marca 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,50 Eur a náhradu trov konania vo výške 28,22 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám JUDr. P. W.. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa XX.XX.XXXX domáhal zaplatenia 50,50 Eur s príslušenstvom. Súd vykonal dokazovanie a mal za preukázané, že odporca cestoval dňa 09.05.2011 o 9:35 hod. autobusom č. XX v X. bez platného cestovného lístka. Na úseku zastávky O. a T.. cintorín bol kontrolovaný revízorom a odmietol zaplatiť úhradu cestovného 0,50 Eur a postih v sume 50 Eur za cestovanie bez cestovného lístka. Vzhľadom k tomu, že odporca cestoval bez platného cestovného lístka, bol povinný podľa § 9 písm. b) a § 14 ods. 2, 3 zákona č. 168/1996 Z. z. zaplatiť bežné cestovné 0,50 Eur postih určený dopravcom (do stonásobku cestovného bez príplatkov a zliav). Vzhľadom k tomu, že odporca tak neurobil ani po výzve navrhovateľa, súd ho k tejto povinnosti zaviazal. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 150 ods. 2 O.s.p. Navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznal čiastočnú náhradu účelne vynaložených trov konania tak, aby boli primerané výške uplatnenej pohľadávky; 16,50 Eur za zaplatený súdny poplatok, za 2 úkony právnej pomoci (príprava a prevzatie veci dňa 13.05.2013 a podanie žaloby na súd dňa 12.07.2013) po 16,60 Eur za úkon + 20 % DPH 9,76 Eur a 2 x po 7,81 Eur paušál, priznal 20 % z trov právneho zastúpenia sumu 11,72 Eur, spolu sumu 28,22 Eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a od 01.07.2013 podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 184/2013 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže v danom prípade došlo k nesprávnej aplikácii ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa rozhodol o neprimeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania uplatnených v návrhu na začatie konania. Považoval za nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa ust. § 200ea O.s.p., neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke

je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 7Co/32/2009 a sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj dôvodovú správu k novele Občianskeho súdneho poriadku a zákon č. 384/2008 Z. z., účinný od 15.10.2008. Mal za to, že v rámci rozhodovacej činnosti súdu v zmysle ustálenej súdnej praxe je aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p. primeraná len v situácii, kedy suma náhrady trov konania viacnásobne prevyšuje sumu istiny, ktorá je predmetom konania, čo však v danej veci splnené nie je. Nakoľko uplatňované trovy konania neprekračujú niekoľkonásobne sumu istiny a okrem súdneho poplatku predstavujú odmenu za právnu službu za minimálny počet úkonov, za ktoré je stanovená minimálna sadzba, prvostupňový súd nesprávne v rozhodnutí aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Vychádzajúc z uvedeného zároveň vyjadril názor, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v napadnutej časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho plynie záver, že účastníkom konania bola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukázal na to, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, v dôsledku čoho nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Okrem uvedeného samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že „neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy“. Na podporu svojej argumentácie na záver spomenul uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/271/2009, v ktorom odvolací súd dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu (okrem vlastne účelne vynaložených trov i) trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o povinnosti nahraďiť trovy konania tak, že odporcu zaviazhe povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 Eur. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolania a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách konania je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Výrok, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 50,50 Eur, nebol odvolaním napadnutý, a preto nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V preskúmvanej veci jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ mal vo veci plný úspech, keď jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené. V takomto zmysle bolo aj vydané napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania moderačné právo umožňuje súdu, aby inak úspešnému účastníkovi celkom alebo čiastočne náhradu trov proti neúspešnému účastníkovi nepriznal.

Úspešnému účastníkovi nemusí súd výnimočne priznať náhradu trov konania celkom, alebo sčasti, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1 O.s.p.). Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať podľa doterajšej súdnej praxe na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov a je treba si všímať aj okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadať aj na postoj účastníkov konania.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. (účinné od 15.10.2008) umožňuje v prípadoch, ak sú trovy konania v drobných sporoch podľa § 200ea O.s.p. neprimerané voči pohľadávke, tieto nepriznať alebo znížiť. Podľa dôvodovej správy k uvedenému ustanoveniu pôjde o tie prípady, ak trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu, ako je suma pohľadávky, ktorá je predmetom sporu.

Je nepochybné, že aj predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p. Neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ návrhom na začatie konania uplatňoval zaplatenie 50,50 Eur a zároveň sa domáhal, aby bolo uložené odporcovi nahradiť trovy navrhovateľa vo výške 104,38 Eur, ktoré mu vznikli za zaplatený súdny poplatok (16,50 Eur) a za právne zastúpenie za 3 úkony právnej služby vo výške 87,88 Eur, a to po 16,60 Eur + 3 x režijný paušál po 7,81 Eur + DPH. Súd prvého stupňa správne uviedol, že navrhovateľove účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia v konaní pozostávali len za 2 úkony právnej pomoci (príprava, prevzatie veci a podanie žaloby na súd), nakoľko úkon právnej pomoci (pokus o zmier) nie je možné považovať za úkon, za ktorý by právnenému zástupcovi navrhovateľa prislúchala odmena, nakoľko sa nejedná o právny úkon, ktorý by mohol byť právne relevantný v súdnom konaní.

Aj keď boli v danom prípade naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že sú v danej veci dôvody pre aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p., ktorý súdu umožňuje sčasti alebo celkom trovy neprimerané voči pohľadávke znížiť, alebo nepriznať. Obdobne ako v Nariadení EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovujú európske konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu, uvedené zákonné ustanovenie sleduje zníženie neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v bagateľných veciach neprimerané. Ide spravidla o právne veci s nízkou hodnotou sporu. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymożenie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci, vzhľadom na ich množstvo, zaujímavé. Z tohto dôvodu uvedené ustanovenie umožňuje nepriznanie neprimeraných trov, či pohľadávku v sporoch o nízke sumy.

V danom prípade, podľa názoru odvolacieho súdu, sú tak splnené zákonné predpoklady na uplatnenie moderačného práva súdu podľa § 150 ods. 2 O.s.p., a teda je opodstatnené náhradu trov konania z dôvodu ich neprimeranosti k pohľadávke znížiť.

Okresný súd dôvodne navrhovateľovi priznal zníženú náhradu trov konania v celkovej výške 28,22 Eur. Takúto výšku náhrady trov konania možno považovať vzhľadom na súdom priznanú pohľadávku v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. za primeranú.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko ich náhradu nežiadal, resp. mu žiadne trovy konania nevznikli.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.